

Az önnevelés fontossága

Idős plébános vett részt lelkigyakorlaton. A lelkigyakorlat utáni időkből egy pap társa megkérdezte tőle, hogy jól sikerült-e a lelkigyakorlat. Az öreg plébános így válaszolt: „Nagyon jól, legalább két hét telt el utána, míg visszazökkenem a régi kerékvágásba.” E megmosolyogató válasz azonban mély igazságot hordoz magában. Az önnevelés nehéz feladat, sohasem vagyunk készen vele, és a „visszazökkenés” veszélye folyvást fenyeget.

Gondolatban

Az önnevelést gondolatban kell elkezdni. A gondolat ebben az összefüggésben nem csak értelmi megfontolást, hanem akaratát elhatározást is jelent. A gondolkodás feltárja számunkra azt a képet, amit eszményeink segítségével kialakítottunk magunkról. Ez az eszmény reális és megvalósítható terv kell, hogy legyen. Az önneveléssel szorosan összefügg tehát a helyes önismeret. Nem futhatunk olyan álmok után, amelyek megvalósíthatatlanok. Az önismeret akkor jó, ha alázatra épül. Az alázat pedig igazság. Legalább önmagunknak ne hazudjunk. Az igazságnak megfelelően értékeljük egyéniségünket. Adjunk hálát Istennek örökölt jó tulajdonságainkért és az eredményekért, amit eddig elértünk. Ugyanakkor ne szépítsük dolgainkat. Számba kell vennünk bűneinket, hibáinkat is. Ezeknek az ismerete segít a jobbulás szándékában. Fiatal korban, amikor élettervet készítettünk, akarva, akaratlan bizonyos minták „épülnek” belénk és ezek szerint kívánjuk formálni életünket. Ám sokszor a minta elszakad a valóságtól, s akkor csalódunk. Elmegy a kedvünk az önneveléstől. Az nem baj, ha jó hatások érnek bennünket. Minden nevelés ezt a célt szolgálja. De mit sem ér a nevelés, ha nem képes elérni azt, hogy felismerjem az önnevelés szükségességét és bele is fogjak. Az önneveléshez nem csak jó belátás, hanem akaratérő is kell. Önzésre hajló emberi természetünk mindig a kényelmesebb megoldást részesíti előnyben. Már pedig az önnevelés nem kényelmes. A keresztény ember nincs egyedül az önnevelés fárasztó gyakorlatában. Hite által tudja, hogy a megváltás gyógyír a bűntől megsebzett emberi természetre. Csak tegyük a magunk dolgát a saját erőnkkel és Isten kegyelme kipótolja hiányosságainkat, hogy krisztusi emberré formálódhassunk.

Szóban

Nem elég eszményképeket kialakítani magunkban. Az sem elég, hogy szándékainkban jó elhatározásokat teszünk. Az ember akkor válik jellemessé, erkölcsileg értékessé, ha a gondolati elhatározás és a szó megegyezésbe jutnak egymással. „A szív bőségéből szól a száj” – mondja az Úr Jézus az evangéliumban. Jakab apostol levelében pedig azt hangsúlyozza, hogy aki a nyelvét képes megfegyelmezni, az már valóban nagykorú kereszténynek mondható. Az önnevelés első és bárhol gyakorolható látványos gyümölcse a nyelv megfékezése. Ez nem örökös hallgatást jelent, hanem igaz beszédet, jóindulatú szót és a fölösleges bírálgatás elkerülését. Az a sok kritika, ami elhagyja ajkunkat, valószínűleg azért jellemzi életünket, mert önmagunk nevelését halogatjuk és inkább mások nevelgetésé-

vel foglaljuk el magunkat. Az az ember, aki imádságos lelkületű, benső párbeszédet képes folytatni Urával, annak nem kell „külső” társalgással elterelnie a figyelmet belső ürességéről és magányáról. Akkor szól, amikor kell, azt mondja, amit szükséges, és úgy mondja, ahogyan ezt a helyzet megkívánja. Akkor viszont szól és nem hallgat, mondván: „Ne szólj szám, nem fáj fejem.” Julius Caesarról jegyezték fel, hogy amikor indulatba jött, mindig tízig számolt magában és csak ezután szólalt meg. Már az is nagy haladás lenne nálunk, ha mi csak ötig számolnánk magunkban, mielőtt fölösleges szavakat mondanánk.

Tettben

Hiába vannak szép szavaink, ha nincsenek jó tetteink. Nem szándékaink, hanem szavaink és tetteink alapján fog bennünket Isten halálunk után megítélni. „Amit egynek is tettek legkisebb testvéreim közül, azt nekem tettek.” Nem azért kell emberségesnek, segítőkésznek, irgalmasnak és megbocsátónak lenni, mert a humanista ember úgymond „ilyen”, hanem azért, mert minden emberben fel kell ismernünk Krisztus vonásait, akinek itt és most épp reánk van szüksége, az ember társan keresztül. Nem kétséges, hogy erkölcsileg értékes, jó tettet nem könnyű végrehajtani. Elméletileg mindnyájan jó emberek szeretnénk lenni, néha még szavakban is hangsúlyozzuk ezt, de amikor tette kerül a sor, akkor mindig megtaláljuk a kibúvót: tegye a másik, neki több ideje van, neki nincs családja, most még nem teszem, mert gyengélkedem, majd, ha több időm lesz, majd, ha nyugdíjba vonulok... Meddig kívánom még halogatni életem megjobbítását? Tán az utolsó ítéletig? Akkor már késő lesz! Majd meglátom! A jó tettet addig nehéz megvalósítani, míg bele nem kezdünk. Ilyen halogató esetekben igaz a magyar közmondás: „A tett halála az okoskodás.” Amint belekezek, már kedvem van a következő lépéshez, ugyanis látom, hogy valami már sikerült. Az önnevelés során nem szabad nagyívű elhatározásokat tenni, mint például: „Ezután már jó leszek”. Az ilyen elhatározásokat nem fogja tenni követni. A nagy feladatot kis részfeladatokra kell felosztani és ezután a lépésről lépésre végrehajtani. Amikor a szentgyónás során jó elhatározásokat teszünk, akkor is célszerű egy kis jó elhatározást tenni, és ellenőrizni, hogy napról napra végrehajtottuk-e? Mindenki maga tudja, hogy hol van az érzékeny pontja: van, aki gondolatait, fantáziálását nem tudja fékezni, hát akkor gondoljon olyan tisztességes, szép dolgokra, amelyek elvonják figyelmét a bűnös gondolatoktól. Aki nyelvét nem tudja fékezni, határozza el, hogy meghatározott esetben nem övé lesz az utolsó szó, hanem hallgat. Aki kényelmes, lusta, határozza el, hogy minden nap csak egy kis dolgot intéz el és nem halogatja, de aztán végre is hajtsa! A sok apró jótett erénnyé kovácsolódik az ember szívében, megszokássá válik. Ha pedig vannak jó erkölcsi szokásaink, akkor már sokkal könnyebb megmaradni a jó úton, mint hogyha csak egyszer-egyszer teszünk valami jót. A folyamatos önnevelés pedig megnehezíti számunkra azt, hogy „visszazökkenjünk” a régi kerékvágásba.

Dr. Bolberitz Pál prézes,
pápai prelátus

KOLPING *írásai*

Az önnevelés alapjai

1. Az eszménykép kitűzése

....Mindenek előtt magamba akarok tekinteni, higgadt és elfogulatlan szívvel kiértékelni hajlamaimat, érzelmeimet és megkísérelni ezeket ahhoz az eszményképhez igazítani, mely ifjúkori lángolásban lelkem előtt lebegett. Nem hiú ábránd ez az ideál, melynek megvalósítása lehetetlen volna. Nem glóriával övezett képről van szó, mely büszkén emelne ki embertestvéreim közül. Semmi esetre sem!

Először is igyekszem ember lenni. Megtanulni azt a magas hivatást felfogni, amire születünk. Megtanulni az ember kötelességeit felismerni és teljesíteni, melyek alkalmassá tesznek arra, hogy testvérei között éljen az ember és értük munkálkodjon.

Felismerve a kiteljesedés felé vezető utat, határozott lépésekkel elindulok azon. A felismert igazságokat erős kézzel akarom megragadni, és megvédeni, szabadon és nyíltan megvallani azt, ami a lelkemben végbemegy. Az igazság tanúja és embertársaim testvére akarok lenni. Nyugalmat abban a gondolatban akarok keresni, hogy mindent megtettem, amire erőmből és lehetőségeimből telik. Nem létezik számomra semmilyen más megelégedettség, semmilyen más megnyugvás...

A kereszténység legfőbb kötelessége az emberszeretet, mely az Isten szeretetétől elválaszthatatlan. Miután megtanultam utóbbi követelményt tisztelni és becsülni, minden igyekvésem arra irányul, hogy az előbbi gyakoroljam. A keresztény ember ezzel vallja meg hitét a

legszentebb Isten örök fiában, aki mindvégig a határtalan szeretet tetteit, sőt a szeretet csodáit hajtotta végre, és ezáltal válik méltóvá a vele való örök boldogságra."

2. Az életút megalapozása

„Mielőtt valamire elszánjuk magunkat, önmagunkkal kell tisztába jönnünk. Önismeret nélkül hiába fáradozunk, a másoktól kapott legjobb tanács haszontalanul elvész. Az ember általában maga tudja a legjobban, mi válik hasznára, mi való neki, ha önmagáról elgondolkodik.

Az ifjúkor tarka forgatagában teljesen a fiatal emberen múlik, hogy képes-e valamit teljesíteni, vagy nem. A jövőbeni ténykedésének alapját azonban a saját belső meggyőződése képezi. Ennek megszilárdításához rögtön hozzá kell látnia, amint ennek szükségességét belátja, még akkor is, ha emiatt egyre-másra le kell mondania olyan örömeikről, melyeket az ifjúság meg szokott engedni magának.

Az embernek egy biztos célt kell szem előtt tartania, és azután minden erejével afelé kell törekednie. E célnál nem a külső körülményekre gondolok, ez túl korai volna akkor, amikor még a belsőnkkel sem jöttünk tisztába. Kifelé az ember csak a belső lelki tartalma erejéből képes hatni, és amennyiben ez elégtelen vagy hibás, akkor az előbbivel is baj lesz.

Az alapelvek és életcélok, melyek után mint tévedhetetlen irányvonalak nyomán lehet előre haladni, szükségesek az ember számára, amennyiben az erős szándékkal végehez akar vinni valamit.

Természetesen, hogy az, amit akar, jó legyen, az alapelveknek is feltétlenül jónak kell lenniük. Kérdés, hogy melyek a jó alapelvek? Nincs-e minden ember meggyőződve arról, hogy az övéi a helyesek? Nem hiszi ezt a legkönnyelműbb ember is? Az alapelvek jóságát a követelményekből lehet megítélni, ezek mutatják meg azok valódi értékét.

Nyilvánvalóan a vallás az egyetlen irányvonal, amelyhez az életviteli elveknek igazodniuk kell. De ez nem jut eszébe a szuper-okos világnak! Én ezt valom: egyedül a vallás képezi az embert, minden egyéb képzésben nincs megtartó erő, tartósság, megbízható alap. Fontos ennek felismerése, melynek nyomán határozottan ki kell mondani: igen, vagy nem!

Nincsen komolyabb és fontosabb dolog, mint életünk irányának megalapozása. Ezen múlik minden, az ember életének boldogsága és kiegyensúlyozottsága vagy boldogtalansága, az ember egész személyes tartása és a társadalomhoz való viszonya. Továbbá hivatásának beteljesítése, ami végül is a legfontosabb: az embernek az örök boldogságra való rendeltetését kell szem előtt tartani."

3. A felelősség vállalása

A világ legnagyobb szerencsétlensége minden elrontott ügyében, hogy az emberek nem törődnek azzal, hogy az Isten mivé teremtette és mire rendelte őket!

A keresztes mint az Istennel való kiegészítődés a keresztény embert lábra állítja, és azután már csak az ő dolga, hogy elinduljon útján. Amikor karja és keze szabaddá válik, már erről van szó: hajtsd végre életművedet! Elérkezett ugyanis az ideje annak, hogy tegye a Földön azt, amire rendeltetése szól.

Az Isten ebben a világban nem akar mindent maga elvégezni, a boldogságot megteremteni. Nem akarát nélküli eszköznek teremtette az embert, hanem saját képére és hasonlatosságára. Olyan lehetőségekkel és képességekkel ruházta fel, amelyeket az embernek becsületesen és lelkiismeretesen fel kell használnia saját üdvösségének a szolgálatára.

Az idő komoly záloga az embernek, rábízott kincs, amely hasonlatos a termékeny vetőmaghoz, amit az embernek el kell vetnie a földi élete és az örökkévalóság javára. Az idő nem arra való, hogy elszórakozzunk, nézelődjünk és tétlenül hagyjuk a dolgok alakulását. Nem kell csak panaszkodni és jajveszékelnünk, hanem az időt cselekvésre, alkotásra kell felhasználni, mégpedig kivétel nélkül mindenkinek úgy, ahogyan erejéből és lehetőségeiből telik.

Tegye csak mindenki saját hatáskörében jól a dolgát, akkor majd hamarosan jobbra fordul a világ sorsa!"

KALKUTTAI TERÉZ ANYA

„A mindennapi életünkben megnyilvánuló apró dolgok: a *hűség* és *pontosság*, egy-egy *barátságos szó*, az embertársra szánt *gondolat*, az a mód és forma, ahogyan hallgatunk, nézünk, beszélünk és cselekszünk. A szeretet kis cseppjei ezek, melyek vallásos életünket sugárzóvá teszik.”

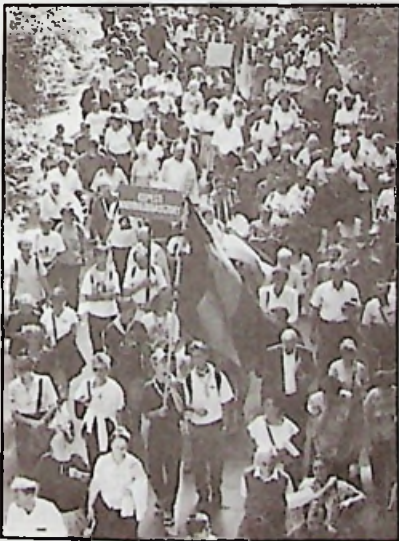
4. Az igazi műveltség

„Vajon a tudás önmagában már műveltséget is jelent? Meglehet, hogy valaki borzasztóan sok mindent tud, de a Jóisten háztartásában mégis hasznavetetlen bútor darab. Hatalmas, szinte emberfeletti tudományosságra tehet szert valaki, mégis lényegében emberi torzó marad, eleven gúnyképe az örök ösképnek, az Istennek. Tehát a tudás önmagában jó dolog, de véleményem szerint csak szükséges előfeltétele a műveltségnek. Az ember számára olyan eszköz, amivel jót tehet, de alapvetően gonosz is.

Vajon képes-e valódi műveltséget adni a tisztán evilági dolgok pusztá ismerete, beleértve a szellemiket is, melyek az embernek csupán evilági életterében mozognak? Semmiképpen sem! Amennyiben ugyanis az ember Isten képmása, amelynek Istenhez kell hasonlóná válnia, akkor a pusztán emberi tudás nem segít e cél elérésében.

Elhibázott a nevelés ima és munka nélkül. Semmi pénz vagy másfajta „képzés” még csak megközelítően sem képes pótolni az emberi lét e két fő támaszát.

A valódi emberi nagyság nem kötődik társadalmi ranghoz, nem függ az iskolázottságtól, hanem valójában az emberek szívében lakozik igazán. A szív, az érzelenvilág adja meg az ember lényegének megfelelő igazi értéket és jelentőséget, nem pedig az értelem. Az értelem miatt van szükség az emberre, de a szíve miatt becsüljük és szeretjük őt.”

A hagyományainkhoz híven idén is megrendezésre került a **Mindszenty zarándoklat**, mely a Városmajorból a máriaremetei templomig vezetett.

Mintegy ötvenczer zarándok példás, hitvallása volt látható.

Ülésezett az országos vezetőség

✓ A szeptember 20-án megtartott ülésen új tagokat köszönthettünk sorainkban. Antal János atyát, mint megbízott prézest, és Hajjas Barnabást, mint megbízott ifjúsági képviselőt.

✓ Elfogadásra került egy alapszabály kiegészítési javaslat a következők szerint: „A Magyar Kolping Szövetség pártoktól független, azoktól támogatást nem kap. Országgyűlési képviselő jelöltet nem állít és nem támogat.”

✓ Döntés született arról, hogy a szövetség és a Kolping-családok sem használhatják a különböző pártrendezvényeken a Kolping-szimbólumokat (pl. Kolping-zászlót.). A Kolping-szimbólumok csak az egyházi és a Kolping rendezvényeken használhatók!

✓ A vezetőség megvitatta és elfogadta az 1996. évről szóló gazdasági beszámolót.

✓ Tájékoztató hangzott el az 1997. évi pályázatok kiértékeléséről.

✓ Döntés született a következő országos közgyűlés megtartásáról, mely egyben tisztújító közgyűlés is. Az időpont: 1998. március 21. A helyszín: Budapest, Móricz Zsigmond Gimnázium. A közgyűléssel kapcsolatos további előkészületekről a december 6-án sorra kerülő vezetőségi ülésen lesz döntés.

✓ A vezetőség dr. Bolberitz Pál atyának és Lang Györgynek a Kolpingmozgalomban végzett kimagasló munkájuk elismeréseként a legmagasabb nemzetközi Kolping-kitüntetés adományozását javasolja.

Nemzetközi hírek

Svájc: Eredményes használtruha-gyűjtés

A használt ruhák gyűjtését Svájcban egy Texaid nevű vállalat koordinálja, amely társadalmi szerek bedolgozásával működik. Az 1996 év folyamán összesen 13043 tonna használt ruhát sikerült gyűjteni, ennek 45%-a Kolping-családok utcai gyűjtéséből származott. A Svájci Kolping Szövetség most egy konténer-hálózat telepítésével tervezi tovább növelni a gyűjtés hatékonyságát.

A használt ruhák árusításából származó bevétel fedezi nagyrészt a Svájci Kolping Szövetség oktatási tevékenységének kiadásait, valamint a szolidaritási hozzájárulását a Nemzetközi Kolping Szövetség keretében.

Cseh Köztársaság: Az ifjúsági munka bővítése

Az országokban jelenleg létező 33 Kolping-család tagságának jelentős részét fiatalok alkotják. A Cseh Kolping Szövetség ennek megfelelően igyekszik minél többet tenni a nevelés, az ifjúsági vezetőképzés és a szabadidő hasznosítása vonatkozásában.

Évek óta több mint ezer gyermek és fiatal számára szerveztek nyári táborokat. Legújabbban a Radosban fekvő ifjúsági üdülési intézménnyel kötötték szerződést közös hasznosításra. Az intézmény a többhektárnyi területen elhelyezkedő sátor tábor, valamint különböző sportpályák és játszótérek mellett rendelkezik egy szállást és ellátást biztosító központi épülettel is. Ebben a létesítményben a július-szeptember hónapokban folyamatosan tartanak – Frantisek Frana, országos prézes vezetése alatt – ifjúsági táborokat. Az év többi hónapjában különféle oktatási rendezvények végrehajtására van lehetőség.

Gyilkosnak született vagy gyilkosnak nevelték?

A The Sunday Times 1993. május 9-i számában a következő szalagcím jelent meg: "Jó barátok a rosszban is együtt: Kezelhetetlen fiúk". A riport rendkívül elszomorító. "...Philip Barber és legjobb barátja, az azóta már 18 éves Paul Chapman, szörnyű megpróbáltatásoknak tették ki a 76 éves Ruth Denyert. Az aszszonyt széklábbal ütötték-verték, amely eközben el is törött. Majd párnát szorítottak az arcára; ütötték, rugdalták, rátapostak és fojtogatták. Húsvillával hasba és arcon szúrták, először csak lassan, hogy a lehető legfájdalmasabb legyen, majd aztán vadul, úgy hogy a villa keresztüldőfte az egész nyakát, és a gerincbe akadt meg...

A háromhetes Old Bailey-i tárgyalás alatt sokat röhögcséltek együtt, a megbánás minden nyoma nélkül. A meghatározatlan időtartamú elkülönítésről szóló ítélet kihirdetése után Barber a győztes "V"-jelet mutatta Neil Denison bírónak.

Az itt felsorolt részletek csak kis töredékét mutatják a két fiú által végrehajtott szörnyűségnek.

Sokan megkérdezik: hogyan kezdődött?

Philip Barber már korábban is, mindössze 10 évesen, "összekulönbözött" a örvénnyel: rendőregyenruhában kísétált gy forgalmas főútvonalra, és kocsikat lltott meg. Ebből óriási kavarodás és közlekedési dugó keletkezett, a rendőrségnek kellett közbelépnie. Az édesanya csak mosolygott, ahogy visszaemlékezett az esetre. Pedig ez is figyelmeztetés lehetett volna arra, ami később történt. Talán az oda nem figyelés és a felelőtlenség volt az oka, hogy mostanra minden így elfajult? Lehetséges, hogy a fiút nem foglalkoztatta különösebben az általa okozott káosz és szenvedés?

Az előzményekről

Anyja, Jane Barber szerint, a fiú mindig valóságos "kisördög" volt. Tizenyolc hónaposan kimászott a családi ház ajtaján, és elütötte egy kocsit. Kérdés, hogy ez a gyermek hibája volt-e, vagy az anyáé, aki nem figyelte eléggé a fiára? Négy évesen ruháját a gázsütő lángjába tartva felgyújtotta saját magát. Nem egy újabb jele ez e későbbi eseményeknek, és részben a felügyelet hiányának? Szülei féltékeny kisfiúnak jellemezték, aki korához képest alullejtett volt, még az iskolában is, ahol komoly problémái voltak. és ki is zárták hétesztendőskorában. A gyámhatóság nem sokat segített azzal, hogy különböző nappali és bentlakásos iskolába küldözgette, reménykedve, hogy meg tudják változtatni a viselkedését. A vitorlázó-kenus edzés sem sokat

segített rajta. Philip Barber szembeszállt szülei, tanáraival és az őt körülvevő hivatalnokokkal - később a törvénnyel is. Először csak szabálysértések: mint autóvezetés biztosítás nélkül, később már bűncselekmények formájában is: lopás, hivatalos személy elleni erőszak, majd meglepette a szomszédját, hogy felrobbantja a házát. 1990 és 1992 között 14 törvénysértés ügyében folyt ellene eljárás.

A cikk szerint: "16 esztendőskorában már kábítószerrel próbálkozott, leggyakrabban oldószerrel lélegzett be. Érdekelte az okkultizmus is."

Barber legjobb barátja, Paul Chapman volt a társa az említett, kínzással és nemi erőszakkal párosuló gyilkossági esetben. Sok közös volt bennük: "1989 és 1992 között 12 ügyben folyt eljárás ellene, többek között gyújtogatás, rablás, testi sértés és közlekedési kihágások ügyében." A cikkben szereplő öreg hölgyet pénzszerzés céljából lámadták meg és rabolták ki, de mivel nem voltak megelégedve a találatokkal, meg akarták tudni, hol van a többi pénz elrejtve. Ennek kínzása, majd gyilkossága lett a vége. Hogyan érezték magukat a fiúk ezek után? A büntényt követően "Barber és Chapman egy közeli étteremben nevetgéltek és viccelődtek".

A cselekedeteikért természetesen nem csak egyetlen körülmény okolható, hanem, ahogy azt Dr. Sue Bailey törvényszéki pszichiáter is megállapította:

"A legtöbb komoly bűncselekmény betörésként kezdődik, majd az elkövetők vérszemet kapnak saját cselekedeteiktől. Az áldozat gyakran sebezhető, fiatal vagy öreg, és ha nemi töltete van az esetnek, akkor az többnyire hatalmi jellegű és nem nemi indíttatású."

A legmeglepőbb talán az anya vélekedése gyermeke neveléséről. Barber asszony szerint a fia feladása a rendőrségen "szörnyen nehéz döntés volt, de mások biztonsága érdekében szükséges..." Meggyőződése, hogy fia a család szeretet gondoskodásától körülveve nőtt fel, és sem ő, sem a férje, a munka nélküli Peter nem okolható gyermekük bűneiért. "Ne okolják a szülőket a gyermekük tetteiért" - mondja.

Tények és kérdések

El kell fogadnunk, hogy akik gyilkosnak vagy más szörnyűségeket követnek el, nem gyilkosnak születtek, és nem is nevelték őket annak. Kutatások szerint néhány kirívó bűncselekmény elkövetésében megtalálható bizonyos kromoszóma-rendellenességek, de arra is van bizonyíték, hogy effajta rendellenesség

gek olyan emberekben is megvannak, akik soha nem követtek el semmit.

Úgy látszik, ha a körülmények adottak, gyakorlatilag bárki - leszámítva a ritka kivételeket - gyilkossá válhat. Viszont vannak olyanok is - szerencsére kevesen -, akiknek a cselekedeteit vizsgálva az ember elgondolkozik néhány dolgon:

1. Volt-e valami a személyiségében, ami szadizmusra, gyilkosságra vagy nemi erőszakra készítette?

Ebben az esetben a válasz sajnos "igen", bár biztosan sohasem tudhatjuk, hogy mekkora szerepe volt a külső "segítségnek".

2. Vannak-e olyan jelek, amelyek alapján meg lehet állapítani a szadizmusra, gyilkolásra való hajlamot egy-egy ilyen fiatal esetében?

Igen, vannak ilyen körülírható jelek, mint például az eléggé általánosnak mondható "érzékletlenség mások érzelmeire". Megfigyeléseik alapján, még kísérleti formában ugyan, de már létezik olyan személyiségteszt, amelyet a problémás, erőszakos cselekedetekre hajlamos fiatalok kiszűrésére és információszerezésre fejlesztettek ki.

3. Hogyan lehetne csökkenteni a valószínűségét annak, hogy ezek a fiatalok ne kövessék el a pszichológiai személyiségtesztet és a megfigyelések által előre jelzett erőszakos cselekményeket?

Természet vagy külső „segítség”?

Erőszakosnak és kegyetlennek születtünk, vagy felnövéünk, és közben szedjük fel viselkedésünk elemeit? Nincs erre a kérdésre egyértelmű válasz. Talán nem is lehet azt mondani, hogy csak az egyik vagy a másik igaz. Az a feltételezés sokkal ésszerűbb, hogy a születési adottságok és a nevelés egyaránt közrejátszanak. Elég sokszor okolják a szegénységet és a rossz családi környezetet, de ezek nem minden esetben nevelnek olyan fiatalokat, akik brutális bűncselekményeket követnek el embertársaik ellen - akár fiatalon, akár később.

A kiváltó ok fontosságáról is sokat lehet vitatkozni, hiszen ha a tendencia megjelenik, haladéktalanul lépéseket kell tenni ellene. Talán valamikor a távoli jövőben a tudósok elég ismerettel rendelkeznek majd ahhoz, hogy megállapítsák, mely gének felelősek ezért az indokolatlan és nehezen megnagyarázható viselkedésért. Talán meg lehet változtatni majd ezeket a genetikai jellemzőket az effajta erőszakos hajlamok megszüntetése vagy megváltoztatása ér-

dekében. Viszont most, az erőszakos hajlamra utaló jelek megállapítása mellett a megelőző kezelési módszerek kidolgozása lenne a legszükségesebb.

Milyen megoldás nyílik a veszélyes, degeneratív magatartás megszüntetésére vagy a hajlam más irányú levezetésére?

Vannak-e olyan korai jelek, amelyek figyelmeztethetnek a rendellenességre, és amelyeket összegyűjtve ellenőrző szemlélyiségteszttel lehet készíteni?

Az ilyen emberek legáltalánosabb jellemzője, hogy érzéketlenek mások biztonsága, szükségletei és érzése iránt. Ezek a gyerekek úgy viselkednek, mintha a saját kívánságaik és jogaik lennének a legfontosabbak, míg másoké egyáltalán nem számítanának. Akármilyen gonosz-ságot terveznek vagy művelnek, nem érznek semmiféle büntudatot, megbánást. Az egyetlen, amitől kellemetlenül érzik magukat, ha megakadályozzák őket valamiben vagy megbüntetik őket. Bár néha tudomásul veszik, hogy felelősek azért, amit tettek, de azt soha, hogy valami rosszat cselekedtek, ráadásul mindez érzelmileg nem kavarja fel őket túlságosan. Megeshet azt is, hogy szóban együttérzést színelnek, de azt a későbbi viselkedésükkel (és ezek alapján kell megítélni őket) megcáfolják.

Sokuk teljes mértékben felfogja, hogy rosszat cselekszik, tehát agresszív, köztöködő, antiszociális, randalírozó stb., de érzelmi szinten egyáltalán nem kódozzák ezt. A legmeglepőbb kétszínűségekre is képesek, például bizalmi pozícióba küzdik fel magukat, csak azért, hogy ezt kihasználhassák tervezett beteges, antiszociális akcióikhoz.

A nemkívánatos viselkedés és a következő tényezők között található kapcsolat:

1. Kezdetben:

- a család rossz anyagi helyzete,
- rossz lakáskörülmények,
- nagy család,
- büntetett előéletű szülők,
- rossz szülői felügyelet,
- fizikai bántalmazás,
- rossz iskolai eredmények,
- ateizmus (a templomba járás pozitív hatása),
- kevés barát,
- sebezhetőség,
- állandó rosszközlés ("kisördög"),
- antiszociális viselkedés.

2. 12-14 éves korban hozzájön még ehhez:

- a rossz koncentrációképesség,
- a nyughatatlanság,
- a hazudozás,
- az állandó neurózis,
- a népszerűtlenség,
- a bűnöző barátok,
- antiszociális cselekedetek stb.

3. 18 éves korban:

- impulzivitás,
- csavargás,
- szexuális szabadosság,
- és megint: antiszociális, bűnöző beállítottság és cselekedetek.

4. Megint később 32 éves korban, az olyan rendellenességek mint

- állandó hazárdjáték,
- dohányzás,
- alkoholizmus,
- droghasználat
- és antiszociális viselkedés minden mássággal szemben.

Ezek a jellemzők sűrűn egymás mellett is előfordulnak, és együttesen hatva csökkentik a önkontroll fenntartásának és ezzel a javulás esélyeit. Nem szabad elfelejteni azonban, hogy egy fiatal, 8-12 éves gyermek esetében sokkal jobbak az esélyek a folyamat visszafordítására, a társadalomból kiszakadás megelőzésére.

Kezelés vagy rehabilitáció?

Bár a téma lényegesebben több figyelmet érdemelne, nagyon kevés kutató és gyakorló pszichiáter foglalkozik a lehetséges kezelési módokkal. Arról, hogy az ilyen gyermekek jó irányba fordításához mely módszerek vezetnek eredményre és melyek hatástalanok, még kevesebb adat áll a szakma rendelkezésére. Ennek az az oka, hogy ezeknek fiataloknak a kezelése nagyon nehéz. Nem reagálnak az általánosan használt kezelési módszerekre, a kedvességre, a megértésre, a toleranciára és hasonlókra, ami a tengernyi kiábrándultságot, visszautasítást és erőszakot lenne hivatott ellensúlyozni. Gyengeségnek tekintik mindezt, és alkalomadtán ki is használják.

Sok esetben a legcélszerűbb ezeket a gyermekeket biztonságosan elkülönített helyen kezelni, ahonnan nem szökhetnek meg, és ahol a terápia, a szakképzés és az oktatás együtt alkalmazható. Ezek a módszerek a legbiztosabbak a bevezetében említett tragikus szélsőségek megelőzésére.

Ahhoz, hogy a fiatalok szellemileg megfelelő módon fejlődjenek, kiemelten fontos:

1. A humánus, tisztességes, de – ha szükséges – szigorú bánásmód. Meg kell akadályozni őket, hogy mások manipulálását sikerként élhessék át.

2. Önbecsülésük erősítése tényleges eredmények alapján, tanulásal vagy más módszerekkel történjen.

3. Az empátiás készség fejlesztése.

4. A szaktudás és a műveltség olyan szintre emelése, amely a jelenben és a jövőben is segítheti önmegvalósításukat.

5. A pozitív, építő jellegű elfoglaltságok – mint hobbik, sport – támogatása.

6. Etikai elvek elfogadtatása és az azok szerinti viselkedésmód erősítése.

7. Hasznos emberi kapcsolatok kialakítása, legfőképpen a közösség (társadalom) és a felügyelet (hatóság) tagjaival.

Valószínű, hogy a fenti célok elérése sok problémával járhat olyan deviáns gondolkodásmódú fiatalok esetében, akik "páncéljuk" mögé bújnak, mert eddig – rövid távon – ez volt előnyös számukra. Nem szabad elfelejteni, hogy korábban sűrűn büntették őket, többnyire eredménytelenül. Az eredményes kezeléshez eltökéltség, optimizmus, realista látásmód, szakmai tudás és rengeteg idő szükséges. Sajnos így is nagyon sok múlik a szerencsén. Legalább ugyanannyi, mint a szakmai tudáson és a ráfordított időn és energián.

A fiatalok kezelésében két szélsőséges módszer uralkodik, amelyet feltétlenül kerülni kell. Az első, a túlzottan engedékeny, a mindig pozitív hozzáállás, amely végtelen kedvességgel és toleranciával próbálja ellensúlyozni azt a rosszat, amely eddig történt velük. Tehát soha, semmilyen büntetést nem szab ki, még akkor sem, ha a cselekedet negatív, agresszív, destruktív vagy nagyfokú érzéketlenséget mutat. Az általános tapasztalat szerint az ilyen hozzáállást a legjobb esetben figyelmen kívül hagyják, rövid távon elfogadják vagy visszafelé nék vele. A kudarc legfőbb oka, hogy az effajta módszert alkalmazó nevelők nem veszik figyelembe az ilyen fiatalok sérült gondolkodásmódját és a várható reakciókat. Ezek a gyerekek megpróbálják a felnőtteket úgy manipulálni, hogy azok elfogadják az ő gondolkodás- és viselkedésmódjukat; kihasználják a kedvességet, amit gyengeségként fognak fel, és azt további rombolásra használják.

A második szélsőség, a különlegesen kemény, büntető hozzáállás. Az irányítást csak külső nyomáson keresztül oldja meg, amellyel vagy gyűlöletet kelt, vagy rövid távon – ameddig a nyomás tart – megzabolazza a fiatalokat. Ha ezt a pressziót megszüntetjük, miután nem történt alapvető személyiségváltozás, a kezelt egyszerűen visszatér a deviáns viselkedésmódhoz. Ennek oka, hogy ez a megoldás nem tudta az öntudatot olyan szintre emelni, ahol a kezelt felfogná saját destruktív életmódját és az életvitele megváltoztatására törekedne.

Talán szükségtelen elmondanom, hogy mindkét megoldást sűrűn alkalmazták a múltban, de egyik megközelítés sem járult hozzá a gyermekek viselkedésének vagy hozzáállásának megváltoztatásához. Elég abszurd ötletnek tűnik, hogy megismételjük azt, ami korábban már hatástalannak bizonyult, de sajnos elég sokszor megtörténik. Senki

ne csodálkozzon, ha az eredmény ugyanaz lesz, mint korábban.

Miért is ne próbáljunk meg valami mást?

A probléma átfogó megoldása

Tapasztalatok szerint az itt következő módszerek a problémás fiatalok szelésének leglényegesebb elemei, különösképp kamaszok esetében.

1. Eltökéltségen és bölcs nevelésen alapuló életfilozófia kialakítása.

2. A gyermek problémáinak objektív felmérése a kezelés szempontjából

3. Többféle, törődésre és átnevelésre alapuló kezelési módszer létrehozása.

4. Megfelelő irányítás kialakítása (egyértelmű, szilárd határvalak és elvek) a terápiás közösségen belül az agresszió, az önpusztító viselkedés és a rongálás megelőzésére, illetve azoknak megszüntetésére.

5. Nem szabad egyetlen gyermeket sem kizárni a közösségből vagy az iskolából, függetlenül azok – esetleg szélsőséges – viselkedésétől vagy beállítottságától.

6. Megfelelő törődés (fizikai, érzelmi)

7. Tolerancia és megértés, a személyes felelősség fogalmának tudatosítása mellett.

8. Olyan oktatási rendszer kidolgozása, amely képes kielégíteni minden egyes gyermek speciális igényét.

9. Valamilyen munkalehetőséget vagy szakképesítést nyújtó szakképzés biztosítása.

10. A gyermek felkészítése az önálló életre.

11. Tanácsadás a már a közösségből kikerült („gyógyult”) kamaszokorúak és felnőttek részére, azok igényei szerint.

12. Együttműködés más szervezetekkel – rendőrség, hivatalnokok, felügyelők, pszichiáterek stb.

13. A kezelést és az utókezelést is hosszú távra kell tervezni.

14. Egyszerre kell figyelembe venni a gyermek és a társadalom érdekeit is.

**Dr. Korinek László egyetemi tanár
országos világi elnök**

Újságunk előállítási költsége darabonként 60 Ft.

Kérjük Kedves Olvasóinkat, hogy adományaikkal támogassák. Megértésüket előre is köszönjük.

Szerkesztőség

Egy mondat a zsarnokságról

Hol zsarnokság van,
ott zsarnokság van
nemcsak a puskacsőben,
nemcsak a börtönökben,

nemcsak a vallató
szobákban,

nemcsak az éjszakában
kiáltó ór szavában,

ott zsarnokság van

nemcsak a füst-sötétben
lobogó vádbeszédben,
beismerésben,

rabok fal morse-jében,
nemcsak a bíró hűvös

ítéletében: bűnös!
ott zsarnokság van

nemcsak a katonásan
pattogatott „vigyázz”-ban,
„tűz”-ben, a dobolásban,

s abban, ahogy a hullát
gödörbe húzzák,

nemcsak a titkon
félignyílt ajtón

ijedten
besuttogott hírekben,

a száj elé hulltan
pisszt jelző ujjban,

ott zsarnokság van

nemcsak a rács-szilárdan
fölrakott arcvonásban

s e rácsban már szótlan
vergődő jajsikolyban,
a csöndet

növelő néma könnyek
zuhatagában,

kimeredt szembogárban,
ott zsarnokság van

nemcsak a talpraálltan
harsogott éljenekben,
hurráhkban, énekekben,

hol zsarnokság van,
ott zsarnokság van

nemcsak az ernyedetlen
tapsoló tenyereken,

kürtben, az operában,
éppoly hazug-harsány
zengő szoborkövekben,
színekben, képteremben,

külön minden keretben,
már az ecsetben;

nemcsak az éjben halkán
sikló gépkocsizajban

s abban,
megállt a kapualjban;

hol zsarnokság van, ott van
jelenvalóan
mindenekben,

ahogy rég istened sem:
ott zsarnokság van

az óvodákban,
az apai tanácsban,
az anya mosolyában,

abban, ahogy a gyermek
idegennek felelget;

nemcsak a szögesdrótnban,
nemcsak a könyvsorokban
szögesdrótnál jobban
butító szólamokban;

az ott van

a búcsúcsókban,
ahogy így szól a hitves:
mikor jössz haza, kedves;

az utcán oly szokottan
ismételt hogy-vagy-okban,
a hirtelen puhábban
szorított kézfogásban,

ahogy egyszercsak
szerelmed arca megfagy,
mert ott van

a légyottban,

nemcsak a vallatásban,
ott van a vallomásban,
az édes szó-mámorban,
mint légy a borban,

mert álmaidban
sem vagy magadban,
ott van a nárszi ágyban,
előtte már a vágyban,

mert szépnek csak azt
véled,
mi egyszer már övé lett;

vele hevertél,
ha azt hitted, szerettél,
tányérban és pohárban,
az van az orrban, szájban,
hidegben és homályban,
szabadban és szobádban,

mintha nyitva az ablak,
s bedől a dögszag,
mintha a házban
valahol gázfolyás van,
ha magadban beszélgetsz,
ó a zsarnokság kérdez,
képzetedben

se vagy független,
fönt a Tejút is már más:
határsáv, hol fény pásztáz,
aknamező; a csillag:
kémlelő ablak,

a nyüzsgő égi sátor:
egyetlen munkatábor;
mert zsarnokság szól
lázból, harangozásból,
a pappól, kinek gyónol,
a prédikációból,
templom, parlament,
kínpad: megannyi színpad;
húnyod-nyitod a pillád,
mind az tekint rád;
mint a betegség,
veled megy mint az emlék;

vonat kereke, hallod,
rab vagy, rab, erre kattog;

hegyen és tenger mellett
be ezt lehelled;

cikáz a villám, az van
minden váratlan
zörejben, fényben,
a szív-hökkenésben;

a nyugalomban,
e bilincs-unalomban,
a zápor zuhogásban,
ez éjig érő rácsban,
a cellafal-fehéren
bezáró hóesésben;
az néz rád
kutyád szemén át,

s mert minden célban ott van,
ott van a holnapodban,
gondolatodban,
minden mozdulatodban;

mint víz a medret,
követed és teremtéd;
kémlelődsz ki e körből?
ó néz rád a tükörből,

ó les, hiába futnál,
fogoly vagy, egyben foglár
dohányod zamatába,
ruháid anyagába,
beivódik, evődik
velődig;

eszmélnél, de eszme
csak övé jut eszedbe,
néznél, de csak azt látod,
mit ő eléd varázsolt,
s már körbe lángol
erdőtűz gyufaszáלבól,
mert amikor ledobtad,
el nem tiportad;

s így rád is ő vigyáz már,
gyárban, mezőn, a háznál,
s nem érzed már, mi élni,
hús és kenyér mi,
mi szeretni, kívánni,
karod kitárni,

bilincseit a szolgálta
maga így gyártja s hordja;
ha eszel, őt növeszted,
gyermeked neki nemzed,
hol zsarnokság van,
mindenki szem a láncban;
belédki búzlik, árad,
magad is zsarnokság vagy;

vakondként napsütésben,
így járunk vaksötétben,
s feszengünk kamarában,
akár a Szaharában;

mert ahol zsarnokság van,
minden hiában,
a dal is, az ilyen hű,
akármilyen mű,

mert ott áll eleve sírodnál,
ő mondja meg, ki voltál,
porod is neki szolgál.

1950

Brzeskoi gyerekek Magyarországon

Megdöbbenő képsorokat láthattunk a lengyel árvízi jelentésekben. Hihetetlen, hogy ebben a kicsi városban – Brzesko –, ahol szinte nem is látszik a patak, s több száz évre visszamenőleg nincsenek feljegyzések ekkora árvízről, 45 perc alatt jött a kétméteres víz!

Semmi nem jelezte a veszélyt. 22 órakor „elment” az áram. 22.15-kor hallatszott valami furcsa morajlás és a kiáltozás „Jön a víz!” De senki nem gondolta, hogy ilyen óriási mennyiség. Amikor a víz csillogni kezdett az udvarokon, akkor kezdtek el a gyerekeket, élelmet és vizet felvinni a felsőbb szintekre, padlásra. Mire lejöttek, már az ablakon tódult be az áradat, még összekapkodták a legszükségesebbeket, de már másfél méteres víz állt a szobában és csak a lebegő asztalon lehetett közlekedni a szobák között...

Nekünk mindez csak egy szörnyű történet, de akik átélték, nem felejtik el soha!

Az első döbbenet és részvét érzése után megfogalmazódik a kérdés, mit lehet tenni? Tudok-e segíteni, hiszen se pénzem, se módom nincs a segítséghez. De valamit mégis tenni kell és van két segítő kezünk és a jó szándék, amit fel tudunk ajánlani!

Ekkor írtam az első levelet, amelyben az északi körzetből tíz férfi egy heti munkáját ajánlottam fel úgy, hogy az ellátásról mi magunk gondoskodunk. Amikor erre visszaérkezett a válasz, más típusú kérésekkel, akkor találkoztam az ötlet a szövetségben, nyaraltassunk gyerekeket, amíg a szülők a helyreállítási munkákon fáradoznak. 3 nap alatt készen volt a program, az időpont és a célhely – Brzesko – is ismertté vált.

A Magyar Kolping Szövetség vállalta a költségeket, így augusztus 24-én két bérelt autóbusszal elindulhattunk Lengyelországba.

Nagy szeretettel vártak és szinte nem is tudták, milyen korú gyerekekért jöttünk, hiszen a levélváltás a krakkói kolpingosokkal történt. Elhoztuk azokat a gyerekeket, akiknek két nap alatt sikerült elintézni az útlevelét.

Augusztus 25-én reggel készen állt a kis csapat. A közös szentmise után felpakoltunk, s elkezdődött a két hetes vakáció Magyarországon.

Este hétre érkezünk meg Gyöngyös-Sástóra, ahol két héti a szállásunk volt, amit a keleti körzeti szövetség biztosított számunkra.

Az első napon a táborral és a közvetlen környezettel ismerkedtek a gyerekek. Kedden agyagfigurákat készítettünk és közösen főztünk vacsorát. Szerdán kezdődtek a kirándulások. Szilvásváradra mentünk autókkal, innen fel a Szalajka-völgybe kisvasúttal. Megnéztük az ősemberbarlangot és a Fátyolvízesést. A gyerekek – bár hegyes-dombos vidéken lának –, nagy örömmel szemlélték a köveket, forrásokat, boldogan szalagáltak a réten. Csütörtökön Parádsasváron, az üvegyárban kezdtük a napot. Szinte szájátva figyelték, hogyan fűjják az üveget és lesz a vörös folyékony „valamiből” kancsó, pohár vagy tál. A parádi faluház és játszótér után a kocsimúzeum következett, ahol a lovakat meg is lehetett simogatni. Pénteken Kovács Gyula, a keleti körzeti titkár vezetésével Gyöngyös városát nézhették meg és fürödhettek a strandon. Szombaton a kékestetői tévétoronyból, Magyarország legmagasabb pontjáról gyönyörködhetnek a kilátásban. Gyöngyösön a Természeti Múzeum érdekességei után nagy élményt jelentett a vasárnapi szüreti felvonulás is.

Brzesko, 1997. július 26.

Hétfőn meglátogatott minket Antal János atya, és kedves szavai mellé még fagyipénzt is „juttatott” a gyermekeknek. A fagyizás után akadályverseny volt a program, ahol a három csapat különböző erdei feladatok elvégzése után elkészíthette a saját vacsoráját. Az utolsó feladat ugyanis a szendvicsekészítés volt. Mindenki annyit és azt evett, amit készített magának. Az „első három csapat” jutalma csoki és egy-egy négy színű toll volt.

Kedden Tóalmásra utazott el kis csapatunk, ahol egész nap a lubickolás öröme várta a gyerekeket. Este fél hatkor csak a frissen sült pizza említésére jöttek ki a vízből. A helyi Kolping-család házában délután elkészítettük az asztalokat és 4 tepsi pizzát. Mutatóba sem maradt egy morzsa, pedig előtte Erdődiné Ibolya jóvoltából egy nagy fazék krumplilevest is bekebeleztünk. Ezen az estén nem kellett „felöltött szigorral” ágyba küldeni a gyerekeket.

Szerdától két kisbusz segítette a helyváltoztatásban. Ettől kezdve a keleti titkárral közösen vezettük a csapatot és a buszokat. Első kirándulásunk Egerbe vezetett. A kisgyerekek érdeklődésével szemlélték a várat, kazamatát és a korhű ruhába öltözött katonákat. Természetesen felmentünk a minaretbe is, ahonnan boldogan dobálták le sapkáikat. Este az előkelő Bérc Hotelban vacsoráztunk, s csak kevesen tudták megenni a végén a somlót. A táborba visszaérve, 11 óráig tartott a diszkó. Közkívánatra csütörtökön ismét a tóalmási strandon lubickoltak a gyerekek. Különböző vízi játékokat mutattam nekik, mert Lengyelországban kevés a strand, ezért nem ismerték a „halacszkázást”, vagy a vízi labdajátékokat.

Pénteken délelőtt ellátogattunk a szövetség székházába. A pince tetszett a legjobban, ahol is remek lakomával vártak minket, a végén pedig meglepetés fagyizás is volt. Délután a Hősök terén megnéztük az őrségváltást, királyaink szobrait, aztán az Állatkert és a kis földalatti következett.

Szombaton a békásmegyeri templomot csodálták meg, majd Szentendrére mentünk. A kiadós ebéd után a Várba mentünk. A halászbástya és a Mátyás templom megtekintése után fagyizás közben még egy esküvői menetet is láthattak a gyerekek. A hidak alatt, a Duna-parton mentünk végig az M-3-as felé, hogy még egy pillantást vehessenek a városra. A sástói táborban szalonnasütéssel, énekléssel búcsúztattuk a nyaralást. A gyerekek éjjel még elszórakoztatták egymást a tábori keresztelést jelentő fogkrémezéssel, aztán vasárnap reggeli mise után útnak indultunk velük hazafelé.

Lengyelország déli részén a hidak, még megroppanva, az utak néhol félig elsodorva, a házak ki nem száradt, nedves lábakon állva vártak minket. Ezeket mi nem tudtuk segíteni, de a 15 gyermek az 1997-es évről talán szép emlékeket is meg fog őrizni.

Halászné Gambár Mária

Alsópáhoki üdülés

Kolping családjunk több tagja az üdülő építése és megáldása során járt már Alsópáhokon. Elképzelésünk ugyan volt az elbeszélések során, de hogy milyen is az valóságban, augusztus 2-9 között vált világossá 45 családtagunk számára a Balaton melletti tájban tágasan elhelyezett családi üdülő lakójaként.

A területen található uszoda és szauna, a gyerekeknek játszótér, óvoda és sportpályák, a szobák kényelme és tisztasága, a terület gondozottsága, az udvarias és bőség zavarával küszködő éttermi kiszolgálás, a német és magyar nyelvű kulturális programok mind jól szolgálták a fizikai felfrissülésünket.

Pihenni is mentünk a szép tájra, de ennyi kilométer megtétele szinte kötelezett arra, hogy ismereteket szerezzünk az órségi tájról, Keszthelyről és Zalakarosról.

A Kolping-család a katolikus egyházunkat is színesítő közösség. S hogy ez ne csak papíron legyen így, minden napunkat a plébániatemplomban, szentmisével kezdtük, a velünk lévő zselai plébános (sokunk Béni atyája) áldozatbemutatójával.

A fizikai pihenés nem jelentette viszont a gondolkodás szüneteltetését. Egy-egy társalgóban összejövve, köszöntöttük a névnapjukat ünneplő Annákat és Ignácot, de az aktuális problémákról történő vita sem volt ritka vendég nálunk.

Ami legjobban megmaradt bennem, az a magyar népséggel foglalkozás

körül lefolyt több órás vita. Ilyen dolgok merültek fel e kérdéskörben:

Nehezedő anyagi helyzetünk miatt fogy a lakosság. Igazi ok ez sem lehet, hiszen a nálunk jóval gazdagabb Németország és Svédország lakossága is ilyen tendenciát mutat. Történelmük során jóval nehezebb helyzetet is növekvő népesség mellett élt túl a magyarság.

Az újabbnál újabb betegségek megismerése sem lehet igazi ok, mert az ellenszerek előbb-utóbbi előkerülése növekvő átlagéletkorhoz vezetett a kárpát-medencei létünk során.

Legközelebb az igazsághoz – ami azóta sem hagy nyugodni – a félelem áll. A félelem, amely a krisztusi békének a világ békéje általi háttérbe szorításából adódik. A rohanó, anyagi javakat halmozó világunkra az jellemző, hogy egyeseket azért nem bántanak, mert félnek tőlük. A krisztusi béke szerint pedig kimondatott: Ne féljete! Én nem bántalak téged. Megfontolandó és megvitatható dolog ez.

Összességében jól éreztük magunkat Alsópáhokon. A kicsi gyermekeink (és mi szintén) azóta is visszavágyunk oda. S ha egyszer még ott pihenhetünk, vagy pihennek Kolping testvéreink, bízunk abban, hogy a meséskönyvek magyarul is olvashatók lesznek szobáinkban, a kicsi gyerekek napközbeni élelemtárolásához legalább szintenként hűtőszekrény is kerül az üdülő leltárába.

Molnár János, Érsekvadkert

Nemzetközi hírek

Horvátország:

Kibontakozás a zágrábi érsekség területén

A Kolping-mozgalom Zágrábban nagy hagyománnyal rendelkezik. Az első egyesületet 1866-ban alapították meg itt. A kommunista rendszer alatt betiltották az egyesületeket, államosították egyéb intézményeivel együtt büszkeségüket, a zágrábi Kolping-házat is, tagjait pedig üldözték.

Az egykori zágrábi érsekség területe most három egyházmegyére oszlik, melyekben jelenleg tíz Kolping-család működik. Kukaric érsek a Horvát Kolping Szövetséget hivatalosan katolikus társadalmi szervezetnek ismerte el.

A zágrábi Kolping-háznak a Kolping Szövetség tulajdonába való visszaadására 1997. június 27-én nyújtottak be kérelmet. Ezen az őszön tervezik a Kolping-mozgalom szélesebb megismertetését. Varazsdin, Pozsega, Karlovác és Sisák körzeteiben ismertető előadásokat rendeznek azzal a céllal, hogy mindegyik körzetben legalább egy Kolping-család megalapítására kerüljön sor. Az első ismertetést követően a tagság iránt érdeklődők számára előkészítő tanfolyamot kívánnak tartani.

Peru: *Kiszélesítik a szakoktatási tevékenységet*

A szakmai képzés Peruban igen kezdetleges. A legtöbb fiatal egyszerűen a különféle műhelyekben dolgozva tesz szert bizonyos szaktudásra. Technikumot anyagi okokból igen kevesen tudnak csak végezni. A Kolping Szövetség Arequipa és Tacna városok külkerületében létesített szakoktatási intézményt. A telepítés helyei már önmagukban is programnak számítanak: a szegények lakta külvárosok fiataljai még a városi szakiskolákba való bejárás utazási költségeit sem tudnák ugyanis megfizetni.

A kiképzési időtartama egy év. Jelenleg Tacnaban 95, Arequipában 120 fiatal kiképzése van folyamatban. Az előző évhez képest ez 60%-os bővítést jelent. Az olyan hagyományos szakmák mellett, mint a fodrászat és villanyszerelés, idegenforgalmi és számítógépes szakismereteket is oktatnak. Arequipában egy meglévő asztalosműhelyben a jövőben asztalosok képzését is tervezik.

KÖRZETI HÍRADÓ

ÉSZAK

Kiállítás az esztergomi Kolping Házban

Az Észak-Magyarországi Kolping Szövetség szervezésében művészeti tábor volt Esztergomban, a Kolping szakiskolában július 14-26. között. Halászné Gambár Máriaival, az Észak-Magyarországi Kolping Szövetség titkárával, a művészeti tábor szervezőjével beszélgettem a tábort záró kiállítás alkalmával.

– Művészeti tábor már régi vágyam, hiszen a kolpingi gondolat is azt sugallja, hogy a kézművességet minél inkább továbbfejlesszük. Most első ízben került sor ennek a tábornak a megszervezésére, amelynek az esztergomi Kolping Szakiskola adott otthont. Budapestről, Veszprémből, Esztergomból, Pomázról, Boldogról és Németországból érkeztek gyerekek, akiket két nemzetközi hírnőművész: Jámborné Balogh Tünde textilfestő és a vajdasági Nemes Fekete Edit keramikusként vezetett be a batiktechnikával készülő textilmunkák és a kerámia rejtjelmeibe.

A gyerekek nyitottak voltak és segítőkészek. Volt egy kisfiú, aki törött karral érkezett a táborba és a gyerekek segítettek az öltözködésnél. Ez a kisfiú bal kézzel nagyon szép kerámiákat tudott készíteni és elfeledkezett közben a bajáról is.

A kiállításon látható, hogy a két kiváló művész irányításával milyen magas szintre jutottak el az újonnan megismert technikával a gyermekek.

A batikmunkák a kezdeti foltmintáktól a figurális faliképekig, a gyermekujakkal gyúrt kerámia-szobrocskák ékes bizonyítékai a kolpingi gondolat megvalósulásának.

muzslai

Komárom-Esztergom megyei Hírlap
1997. július 28.

Kolping Katolikus Akadémia hírei

A városmajori Kolping-családban elkezdődött a Kolping Katolikus Akadémia 1997/98. évi előadásorozata.

Első alkalommal szeptember 21-én dr. Bolberitz Pál tartotta meg évadnyitó előadását a „Keresztény erények” címmel.

A további program a következő:

1997. október 19. vasárnap 19 óra

Koronázási jelvények és palást.
Előadó: Dr. Tóth Endre régész

1997. november 16. vasárnap 19 óra

Kolping Adolf tanítása szülő, gyermek viszonyáról.

Előadó: Lang György, a Magyar Kolping Szövetség alapító tagja

1997. december 14. vasárnap 19 óra

A keresztény demokrácia egy nem keresztény és egy áldemokratikus országban?

Előadó: Dr. Semjén Zsolt országgyűlési képviselő

Isten nevében, a hegyen

Meghitt, szép ünnepség helye volt július 20-án délután Hévízben Németh Feri bácsiék egregyi pincéje. A Kolping-család zalaegerszegi, alsópáhoki és hévízi tagjai találkoztak a festői szép környezetben. Már délelőtt szorgos kezek díszítették a felső udvart a szentmise és az Úr Jézus fogadására. Zöld ágak, virágok vették körül a tábort asztal-oltárt. Az Úr pedig ezen a délutánon ragyogó boltzatról mosolygott le az összegyűlt seregére.

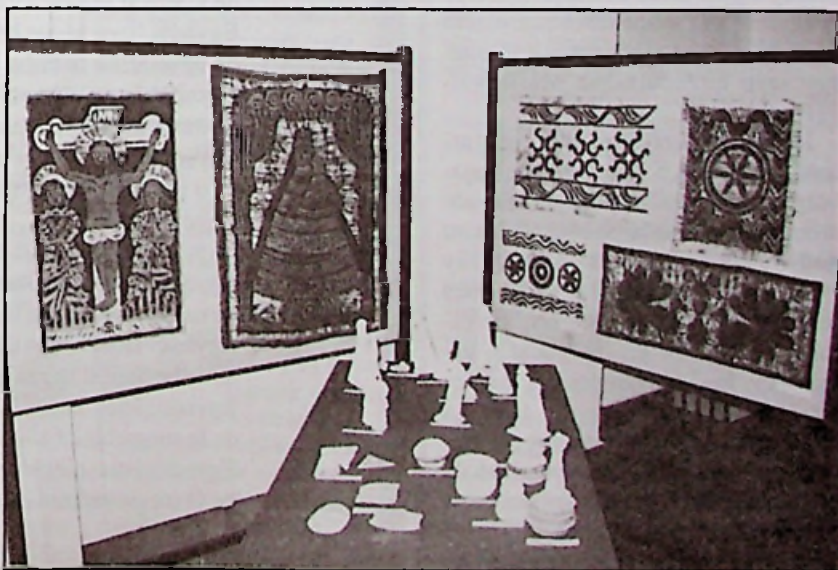
Kovács János, esperes atya és Kovács Bánk, ferences atya – zalaegerszegről – koncelebrálta a szentmisét. A közös áldozat és Bánk atya közvetlen szavai egységgé kovácsolták az összegyűlt kolpingosokat.

Az Úr asztalától a fehér asztalhoz szólította a házigazda az ünneplő közösséget, ahol a hévízi Kolping-család (szes pörkölttel, jófajta egregi borral és finom süteményekkel kínálta vendégeit.

Vidám szeretetben, oldott hangulatban töltöttük az időt egészen az esti órákig. A hitben és szeretetben való egység eme újabb bizonyítéka maradandó élménnyel gazdagított minden résztvevőt.

„Mily jó és vidám dolog, ha testvérek együtt örvendeznek!”

Lendvay Éva

Művészeti tábor, Esztergom, 1997.

NYUGAT

JÁSDI bemutakozás

1997 májusában alakult meg Jásdon is a Kolping-család 37 fővel. Ünnepi szentmise után tartottuk meg az alakuló ülésünket, amelyen nemcsak a járdiak, hanem várpalotai és nemesvámosi fiatalok is jelen voltak.

Alakuló ülésünkön Zugor Jánosné tájékoztatott bennünket a Kolping-családok működéséről, a közösségi programokról, környezetünk eseményeiről. Kedves agapéval ért véget az alakuló ülés.

Szeretnénk, ha ez a kis közösség a Kolping nevéhez méltó családdá kovácsolódna össze. Alakulásunk óta már helyt adtunk egy területi rendezvénynek, amelyen a várpalotai, nemesvámosi és berhidai kolpingos testvéreink voltak a vendégeink. Fiataljaink részt vettek a körzeti ifjúsági táborban és Berhidára is elfogadtuk a meghívást egy kellemes találkozóra.

Nyugdíjasaink az alsópáhoki körzeti nyugdíjas találkozóról tértek haza élményekkel gazdagodva. Pár hónap alatt is érezhetjük, hogy jó kolpingosnak lenni!

Mivel a mi lakóhelyünk Magyarország egyik híres Mária-kegyhelye is egyben, pár mondatban szeretném bemutatni, hogy kedvet csináljunk egy szép kiránduláshoz Mária völgyébe.

Jásd közigazgatási területéhez tartozó, mintegy 5 km hosszú Gajavölgy természeti szépségeinek köszönhetően, a legősibb időktől lakott terület. Tót és szláv családok Zichy István vezetésével a 18. században felvirágoztatják a települést, szokásokat alakítanak ki, melyeket a hagyomány ma is híven őriz. A ma közel 1000 fős faluban a tót, illetve a szláv nyelv az idősök nyelve. A fiatalabbak népi ruhákban táncolnak és énekelnek. Rózsaszín rakottsoknya és két-három alsósoknya jelképezi hovatartozásunkat. Őseink nem feledkeztek meg az ünnepi szokások kialakításáról sem. Karácsonykor

házzal házza járva játsszuk el Jézus születését, húsvétkor jellemző a sibálás a locsolás mellett. A fiúk 8-as fonással fűzfavesszőből sibát fonnak. Ezzel ütik a lányokat és közben szlovákul mondják versüket, amivel jókívánásukat fejezik ki.

Jásdon található a Szentkút, egy híres Mária-jelenés színhelye. A hagyomány szerint, aki iszik a kút vizéből, az meggyógyul. Évente több száz zarándokot lát vendégül a szent hely.

Templomunk egy másik ékességünk. Az ősi építmény többször elpusztult, leégett. Mai formájában 1865-ben épült újjá. Ekkor került ide a csodaszép barokk Mária-szobor. Falunk másik büszkesége a Római fürdő. A gyönyörű vízcsésze, a természet által kialakított zuhatag, fantasztikus élményt nyújt az idelátogatóknak. A mi dolgunk is, hogy megőrizzük ezt a vidéket a maga természetes szépségében.

Rapali Viktória, Jásd

Imaszándék Peruért

Ez év október 27-én 18 órakor tartja a nemzetközi szövetség közös imaszándékát Peruért. Hagyományaink szerint a magyar Kolping-családok is részt vesznek a közös misén, melyet a józsefvárosi templomban tartunk. (Budapest, VIII. Horváth Mihály tér)

Elmélkedés

Egyedül Isten képes teremteni,
de teremtő szándékát érvényre juttatni te tudod.
Egyedül Isten képes életet adni,
de továbbadni és megbecsülni te tudod.
Egyedül Isten képes egészséget ajándékozni
de megőrizni és helyreállítani te tudod.
Egyedül Isten képes hitet ajándékozni,
de tanúságot csak te tehetsz róla,
Egyedül Isten képes reményt adni,
de embertársadnak bizalmat te adhatsz.
Egyedül Isten képes szeretetet ajándékozni,
de másokat te taníthatsz meg szeretni.
Egyedül Isten képes békét adni,
de egyetértést te tudsz előmozdítani.
Egyedül Isten képes örömet nyújtani,
de derűt neked kell kisugározni.
Egyedül Isten adhat erőt,
de a reményt vesztettet neked kell talpra segítened.
Egyedül Isten az út,
de te megmutathatod azt másoknak.
Egyedül Isten a világosság,
de mások szemében te tudod azt felragyogtatni.
Egyedül Isten képes csodákat művelni,
de te hozhatod hozzá az öt kenyeret és a két halat.
Egyedül Isten képes lehetetlent tenni,
de te megteheted a lehetségest.
Egyedül Isten elégséges önmagának,
de Ő mégis számol együttműködésedre.

(Brazil bázisközösség imája)

Jó munkát!

Érdemes elgondolkodni azon, hogy nagymúltú, 100-150 évvel ezelőtti alapított keresztény ifjúsági mozgalmak, egyesületek tagjai, miért jó munkát, tisztes munkát kívánva köszöntötték egymást.

E hagyományos egyesületekhez tartozott, tartozik a 85 éve alakult magyar cserkész-mozgalom, amely több évtizeden keresztül virágzott hazánkban. Örvendetes az családjaink számára, hogy gyermekeink a magyar cserkészet megújulása után azonnal megtalálták helyüket a cserkészifjúság soraiban. Örömmel tapasztalom, hogy nemcsak a hazafias szellem kapott helyet az évek folyamán, hanem a kötelességtudat, a munkaszerepet, a másokon való segítség, a szorgalom, a felelősségteljes magatartás, a szorgalom, a közösségben való viselkedés és a közösségért való felelősségvállalás is hozzájárult a mozgalom eredményességéhez.

Micsoda méltatlanság volt, hogy „militáris szellemiséggel” vádolva, 40 éven át megfosztották a magyar ifjúságot az igazi, hagyományos cserkésztevénytől és megvalósításától. Sajnos, az én korosztályom többsége is ebbe a kategóriába tartozik. Lányom 1990-ben kapcsolódott be az újjászerveződő mozgalomba. Társaival együtt végzett munkája tanúságtétel. Mint cserkész-szülőnek, nem lehet nagyobb öröm számomra, hogy hirdessem mindenütt a tanúságtétel igazát és segítsen ennek kiszélesítését.

Legyen a mi gyermekeink cserkészéletének tanúságtétel:

- a hit
- a tiszta ifjúság
- a mások szolgálatá
- a lángoló szeretet
- az emberi méltóság mellett.

A cserkésztevényt vallásoskeresztény alapokon nyugvó ifjúsági szervezet, ezt az alapszabály is rögzíti.

Szülő és gyerek számára erre kell, hogy garanciát biztosítson a cserkésztevényt. Sajnos, van negatív példa, de ez erősítse elhivatottságukat. Előfordul, hogy vallását gyakorló család nem meri a cserkésztevényt adni a gyereket, mert visszaretten a felelősségtelenség, csúnya beszéd miatt. A vezetőnek nincs ideje, vagy nem akar rászólni a gyerekekre, mert akkor talán nem jön többet. Cserkésztevényt az Egyház segít felügyelete mellett dolgozik, de ez ma sajnos, ismerőseim elmondása szerint lassan már csak a kisebbségre érvényes. Csepeli vagyok, de lányom egy budapesti csapat tagja a kezdetek óta. Csepelre évente új káplán érkezik. Szor-

morúan tapasztalom, hogy a katolikus szemináriumából kikerülve, a káplánoknak – tisztelet a kivételnek – elképzelése sincs cserkésztevényt egyesületekben folyó munkáról és a célkitűzésekről.

Ide tartozik a Kolping-mozgalom mellett a cserkésztevényt is. Zárójelben jegyzem meg, hogy a Csepeli Kolping Egyesület titkára vagyok. Arról nem is beszélve, hogy az ifjúság közösségformálása kimerül a maguk köré szervezett maximum húsz, vallását gyakorló hittanostól. A szövetségnek kezdeményeznie kellene, hogy a szemináriumokban megismertessék a leendő lelki vezetőket a keresztény egyesületek munkájával, mert a káplánok részt vállalhatnának a keresztény ifjúság és a cserkésztevényt nevelésében. Édesapám elbeszélése szerint a háború előtt a katolikus cserkészparancsnok helyettese a káplán volt, gondolom, a protestánsoknál hasonlóan, nálunk a Kolping Egyesületben a titkári tisztelet töltötték be. Ma ez egy tündéresnek hat, de próbáljunk tenni valamit, hogy a mese valóra váljon.

A vezetőképzésben igen fontosnak tartom, elkötelezett cserkésztevényt nevelését, mert ismerjük a szlogent: „Az ifjúság kibérmálkozik, kikönfirmál az egyházból.”

A kicsikkel sokkal könnyebb foglalkozni, mint a tizenévesek világot megváltani akaró problémáival, de megéri, mert a cserkésztevénytől kapott jó tanács, a vezető pártfogása, a társak befolyása talán egy egész életre meghatározó lehet egy cserkész életében. Saját élmény: lányom egy cserkész társától halott a Patrona Hungariae Gimnáziumban folyó munkáról. Tavaly sikeresen leértékeliztettem, ma a Pázmány Péter Katolikus Egyetem hallgatója.

Tapasztalatom szerint ott jó a cserkésztevényt, ahol elkötelezett, vallásos vezetők dolgoznak. Ez a mi csapatunkra maximálisan érvényes. Úgy gondolom, nagyon jó lenne megvalósítani a cserkésztevényt, örsvezető, rajvezető, folyamatos továbbképzését. Tetszett, hogy idén hivatásfelkészítő tábort szerveztek a leendő segédvezetőknek, melyen Szandra lányom is részt vett és hasznos útravalót kapott a fiatalabb neveléséhez és a saját életének alakításához.

A cserkésztevényt keresztény kapják meg a gyerekek az elkötelezett vallásos ember családi életre nevelését. Felvetődik a kérdés, koedukált csapatban, vagy egyenmű csapatban történjen ez? Ehhez el kell mondanom, hogy lányom a már említett leánygimnáziumban érettségi-

zett. Liberális elveket valló ismerőseimtől megkaptam a becsúszásomat, hogy hova adtam a gyereket, nem ismer meg fiúkat, nem lesz fogalma az ügynevezett „életéről”. Nagy meglepetésükre, az iskola vezetése is arra törekedett, hogy a lányok minél több fiúval ismerkedjenek meg, más katolikus fiúiskolákkal létesített testvérosztályi kapcsolatok révén. A mi cserkész csapatunk leány csapat, de több közös program zajlik fiúcsapatokkal. Egy 16 éves fiú még gyerek, míg egy ugyanennyi idős lány napjainkban felnőtt hölgy. Igencsak felkészült cserkésztevényt kell, hogy legyen, aki azonos programba be tudja vonni az egyidős, de más-más problémák iránt érdeklődő fiúkat és lányokat. Az egyenmű, vagy koedukált csapat kérdése még sokáig terítéken marad, de mindenütt a helyi adottságoknak megfelelően, a cserkésztevényt nyelk szellemében kell megtalálni a lehető legjobb megoldást.

Néhány szót szólnék a cserkésztevényt és a szülők közötti kapcsolatról. Sok vezető nem használja ki a szülőkben rejlő lehetőségeket. Szerintem a szülőket jobban be kellene vonni a munkába. Most nem a szülői értekezletekre gondolok, ahol a vezető elírja búját-baját, de évente egy olyan közös kirándulásra, amin a cserkésztevényt egész családja részt vesz, testvér, papa, mama, nagymama, nagypapa. A bogrács mellett, két kavarás között, vagy közös ebéd utáni dalolás közben lehet elérni, mint öt szülői értekezleten. Itt most nem is beszélek a nagyszülőkről, akik talán olyan játékokat, meséket, régi élményeket tudnak mesélni gyermekeinknek, amiről még mi sem hallottunk. Nem árt ilyen módon a gyermekekben megerősíteni az elmúlt évtizedek során sokszor szándékosan lezüllesztett, a körülmények súlyától szét-eső családi érzést, az összetartozás tudatát. A cserkésztevényt egyik legfőbb célja a családi életre nevelés és a keresztény értekek szerinti közösségalkotás.

Természetesen a szervezéssel járó munka nem egyszerű, és igazi elhivatott vezetőt kíván, de úgy érzem megéri. A példa nem légből kapott, ilyen kirándulásokat szervezett lányom osztályfőnöke, aki egyébként cserkésztevényt.

Európába tartunk, halljuk nap mint nap a rádióban, televízióban, olvassuk az újságban, mi tudjuk, hogy Európában voltunk és vagyunk 1100 évi.

Lányom a jó isten segítségével részt vett két éve a hollandiai jamboreen, az idén nyáron Olaszországban volt, egyedül magyarként vett részt egy római cserkésztevényt nyári táborozásán, ott volt a párizsi katolikus ifjúsági világtalálkozón, ahol egy cserkésztevényt volt a szállásuk.

Gyermekeim által mesélt és megélt élmények alapján javasolom, hogy ne

(Folytatás a 11. oldalról)

akarjuk mindenáron átvenni a nyugati cserkészek szokásokat, a nyugati cserkészek lazaságát. Tanuljunk meg tőlük az értékeket, de gyermekeink legyenek büszkék magyarságukra és a magyar cserkészélet keresztény értéköbbitére. Lassan csak a cserkészfoglalkozás az a hely, ahol gyerekeink megismerkedhetnek hagyományainkkal, a magyar népdalokkal, néptáncokkal, a kézművességgel. Úgy látom, hogy a magyar kultúrtörténettel behatóbban kellene megismertetni cserkészeinket, mert az iskolai tananyag nagyon szűkszavú.

Igen nagy jelentőségűnek tartom a Regős Cserkészek munkáját, amelybe lányom is bekapcsolódott egy pár évvel ezelőtt.

Magyarországon a múltban olyan cserkész munka folyt, hogy erre való tekintettel kapta meg Magyarország az 1933-as jamboree rendezési jogát. A mi cserkészletünk képes volt szétszóródva a világban tízezres lélekszámmal fennmaradni, folytonosságot adni. Nem szabad erről az útról letérnünk. Sík Sándor, Karácsony Sándor, gróf Teleki Pál és a többi nemzetközi híri cserkészvezető által lerakott alapok időtállóak. Hitünk és magyarságunk megőrzése érdekében ne térjünk le az útról! Tartsuk meg, ápoljuk értékeinket!

Ehhez kívánok erőt és egészséget, sok türelmet és kitartást, *jó munkát!*

Hudson Judit szülő
a Cs. K. Egyesület titkára

A Dél-Magyarországi Kolping Szövetség

1997. november 8-án ismét megrendezi a

MEGBÉKÉLÉS ÚTJA rendezvényt

Célunk, hogy az I. és II. világháborús emlékhelyek felkeresésével eljussunk a belső béke megteremtéséhez.

Gyülekezés a pécsi köztemető ravatalozójánál 13,55 órakor. Minden Kolping tagot és hozzátartozóikat szeretettel várjuk. A programhoz kapcsolódóan a pécsi Kolping házban szálláslehetősége tudunk biztosítani.

A szállásigényüket szíveskedjenek előre, bejelenteni.

Telefon: 72-312-008

Szentföldi körutazás

1997. november 11-től 16-ig

1. nap Budapest – Tel Aviv

Közvetlen repülőjárat Budapestről Tel Avivba. Utasainkat a Bibliai Utak izraeli képviselője fogadja a reptéren, majd Tiberiasba vagy Názáretbe visszük utasainkat a szálláshelyre.

2. nap Genezáreti-tó környéke

Utazás Genezáret-tó partján fekvő szent helyekre: Capernaumban a régi zsinagóga megtekintése, majd Tabghában, a kenyér és hal csodájának színhelyére utazunk és megtekintjük a Nyolc Boldogság Templomát. Kánán keresztül visz utunk Názáretbe, látogatás az Angyal Üdvözlés Templomába. Ezután Meggidoban az ásatásokat és az alagutat tekinthetik meg, majd Tabor-hegyen a Színeváltás Templomát. Szállás Tiberiasban vagy Názáretben.

3. nap: Tiberias – Jerikó – Holt-tenger – Qumran – Jeruzsálem

A Jordán-völgyön át utazás Jerikóba, a világ legősibb városába, pillantás a Holt-tengerre. Qumranban az esszénusok településén találtak rá a híres holt-tengeri tekercsekre. Továbbutazás Jeruzsálemben, séta az Olajfák Hegyére, ahonnan csodás kilátás nyílik a városra. Látogatás a Mennybemenetel Kápolnához, a Doménus Flevithez, majd séta a Virágvasárnap úton a Getszemáni Kerthez, a Nemzetek Templomához, Mária Sírjához és a Szent Péter Templomhoz. Szállás Jeruzsálemben.

4. nap: Jeruzsálem – Betlehem

Séta az Óvárosban, a Sírátófalnál, a Templom-Hegy, majd továbbhaladunk a Via Dolorosán át a Szent Sír Templomhoz, a Cion-hegyen megtekintjük Dávid sírját, az Utolsó Vacsora Termét. Továbbá Mária Elszenderülésének Temploma, Szent Anna Temploma, Bethesda fürdő. Kirándulás Betlehembe, látogatás a

születés Templomába. Szállás Jeruzsálemben.

5. nap: Jeruzsálem

Szabad program Jeruzsálemben. Szállás Jeruzsálemben. (Közös program)

6. nap: Tel Aviv – Budapest

Transzfer a repülőtérré, repülés Budapestre.

Részvételi díj: 122 890 Ft/fő

Az úton az alábbi szolgáltatásokat nyújtjuk:

- repülőjegy az ELAL izraeli légitársaság menetrendszerinti járatára Buda-pest-Tel-Aviv-Budapest útvonalon
- 20 kg poggyász
- elhelyezés közép kategóriájú szállodákban
- két/háromágyas, zuhanyzós/WC-s szobákban
- félpanziós ellátás (reggeli, vacsora)
- magyar nyelvű idegenvezetés
- papi kíséret
- szentmise minden nap
- belépők
- transzferek
- a körutazás klímaberendezéssel ellátott buszokkal történik.

Szolgáltatásaink nem tartalmazzák:

- a borraivalókat (az idegenvezetőnek, a szállodai személyzetnek, a csomaghordóknak és a buszvezetőnek, kérjük napi 3,5 USD-t számoljanak)
- repülőtéri illetéket (kb. 4 500 Ft)

Jelentkezés:

Antal János plébános úrnál
a következő címen:
1039 Budapest Lékai bíboros tér 8.
Telefon. 388 88 68

KOLPING

A MAGYAR KOLPING SZÖVETSÉG LAPJA

Főszerkesztő: Dr. Bolberitz Pál.

Szerkesztőség: 1035 Budapest III. Vihar u. 8. Telefon: 250-1239 • Fax: 188-7394

Felelős kiadó: A Kolping Mozgalomért Alapítvány Kuratóriumának Elnöke
A lapban megjelent írásokért és illusztrációkért tiszteletdíjat nem fizetünk.

Adományokat köszönettel elfogadunk.

Postabank és Takarékpénztár Rt. 119-91102/021-12437

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Ha szükséges, helyhiány miatt a kéziratokat szerkesztve közöljük.

A lap ára: 30 Ft

Tipográfia: Brozsek Béla • Kucsák Könyvkötészet és Nyomda, Vác, 1997.